

Az anionos előkészítés a Bio-Chlor használatával:

Az ellés előtt elvégzett szervizmunkák, vizsgálatok.

I. A DCAD érték beállításához szükséges lépések, szervizmunkák elvégzése:

1. Az anionos előkészítés sikerességét a megfelelően beállított DCAD érték adja. A DCAD értéket a takarmányok anion és kation tartalmából számíthatjuk ki.
2. Ehhez a kiszámításhoz első sorban a takarmányink laborvizsgálata szükséges. Meg kell állapítanunk a takarmányok anion és kation tartalmát. A gyakorlatban a DCAD érték meghatározásához a takarmányainknak pontosan ismernünk kell az ásványi anyag összetételét.
3. A DCAD érték számolása a következő módon történik: $DCAD = (\text{nátrium} + \text{kálium}) - (\text{klór} + \text{kén})$, milliequivalens értékben kifejezve.
Az értékek tekintetében a cél: -8 és -12 érték, 100 gramm takarmány szárazanyagban.

II. Vizelet pH mérése, az anionos előkészítés sikeres működésének ellenőrzésére.

1. Az előkészítő csoport tagjaitól, létszámtól függően minimum 10-15 egyedtől mintavétel történik. A frissen az előkészítőbe került, illetve éppen az ellés előtt álló egyedek mintái nem mérvadóak. Ezeket fülszám alapján lehetséges kiszűrni.
2. A mintavételhez egyedileg egy befogóba terelve, vagy pedig csoportosan a nyakbefogóba rögzítve legyenek az állatok. Így könnyedén, a lehető legkisebb stresszt okozva tudunk mögöttük állva vizeletet nyerni. Ez fontos, ugyanis a vizelet ürítés stressz hatására fokozódhat, megnehezítve ezzel a tényleges mintavételt.
3. Minden esetben az etetés után 2-5 órával vegyük a vizelet mintákat. Ez azért fontos, mert az anionos sók (Bio-Chlor) ilyenkor fejtik ki hatásukat, így tudjuk vizsgálni, hogy megfelelő mennyiségben fogyasztja-e az adott állat.

4. A mintákat vehetjük katéterrel, illetve az úgynevezett „simogatásos” módszerrel. Az elsőhöz több eszközre van szükség, míg az utóbbihoz inkább csak gyakorlat szükséges. Az állat faránál történő intenzív dörzsöléssel arra ingereljük, hogy vizeljen. Ekkor egy pohárba kellő mennyiségű vizeletet fogunk fel.

5. Amint a vizeletet a pohárba vesszük, bele helyezzük a megfelelően kalibrált pH mérő készüléket. Figyeljünk, hogy a pH mérő készülék azon részét helyezzük a pohárba, ahol az elektróda van. (Ha jobban meg akarunk bizonyosodni a mérés pontosságáról, a műszer mellett pH mérő tesztsíkkal is mérhetjük a pH értéket.) Használat után a pH mérőt a tisztító folyadékkal tisztítsuk meg. A pH mérő készüléket a pontos mérés érdekében minden mérés előtt célszerű kalibrálni

6. Az ideális érték az anionos előkészítés során a vizelet pH tekintetében a 6 és 7 közötti érték. Ha azonnal nem áll be a megfelelő érték a készüléken, abban az esetben várjunk 1 percet addig, amíg a műszer beáll egy fix, megfelelő tartományba.

7. Az lenne az ideális, ha ellés előtt nagyjából két héttel sikerülne beállítani ezt a stabil pH értéket a vizelet tekintetében. Ekkor sikeresnek mondhatnánk az anionos előkészítést.

8. Magát a technológiát a havi szintű ellenőrzés is megfelelően kontrollban tudja tartani. Azonban takarmányváltáskor, bármilyen probléma fellépésekor célszerű ezt sűrűbben megtenni.

8. Ahogy írtuk, a vizelet mintákat a pH mérő készülék mellett a tesztsíkkal is ellenőrizhetjük. Ez a tesztsík fajtájától függően akár 10-11 másik paramétert is megmutathat. Ezt minden esetben tegyük meg, ezzel is több adatot nyerve a vizeletből.

Az ellés után elvégzett szervizmunkák, vizsgálatok.

1. Az ellés után keton vizsgálatot végezhetünk, a ketózis elkerülésének, megelőzésének érdekében. Ezt célszerű minél közelebbi időpontban az elléshez elvégezni. A ketonanyagok valamennyi testfolyadékban megtalálhatók, azonban a koncentrációjuk eltérő a vérben, a tejben és a vizeletben. A gyakorlatban legtöbbször a BHB (béta-hidroxi-vajsav) koncentrációt állapítjuk meg.
2. A vizsgálathoz a farokvénából veszünk vért.
3. A levett vért a fecskendőből a tesztesíkra cseppentjük, majd azt az ellenőrző készülékbe helyezzük. Ekkor a készülék automatikusan működésbe lép, majd néhány másodperc múlva a kijelzőn láthatjuk a mért adatot mmol/l koncentrációban.
4. Általában a 0,8 mmol/l feletti koncentráció mondható emelkedettnek. Ha ez a napok előrehaladtával növekszik, kezelésre van szükség.
5. A BHB szint mérése mellett fel kell jegyezni az esetleges problémákat. Ilyen lehet a magzatburok visszamaradás, oltógyomor helyzetváltozás, az ellés utáni gyulladáshoz vezető tünetek, a tehén étvágyának romlása, súlyvesztésének mértéke.
6. Az ellés körüli közvetlen problémák után az újabb termékenyítés sikerét is figyelemmel kell kísérni.
7. Selejtezéseket nyomon követni. (Mikor, mennyi, miért.)

